

Brief uit Jeruzalem door Shlomo Hizak

Jeruzalem, 14 maart 2014

Geliefde Vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst vanuit Jeruzalem!

*Want zie, de winter is voorbij,
de regen is over, verdwenen.
De bloemen vertonen zich op het veld,
de zangtijd is aangebroken,
en 't gekir van de tortel wordt gehoord in ons land.
De vijgeboom laat zijn vroege vrucht zwellen,
en de wijnstokken in bloei geven geur.
Sta op, kom, mijn liefste, mijn schone, kom!
(Hoooglied 2:11-13)*

We zijn net van onze AMI-Centrum conferentie in Zavelstein teruggekeerd in Jeruzalem. We hebben al bijna 30 jaar conferenties in die plaats in het zuiden van Duitsland, vanwege onze nauwe samenwerking destijds met twee toegewijde vriendinnen met wie ik nauw contact had: zuster Elsy Gasser uit Basel, Zwitserland, die de leiding had over het Albero Haus en zuster Wasserzug, die de leiding had in Haus Felsengrund in Bad Teinach-Zavelstein. Beiden kenden ze het Joodse Volk en het Land Israël zeer goed. Zuster Elsy had bijzondere contacten met belangrijke figuren in Israël en ze was betrokken bij de leiding van ons Centrum. Ze hielp het Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek. We voelden ons altijd erg welkom bij haar.

We zijn dankbaar voor deze betrokkenheid, ondanks wat er gedurende de Tweede Wereldoorlog is gebeurd. Dat was de uiteindelijke tragedie van ons Joodse Volk, met als gevolg verlies van veel mensenlevens in veel landen. Ik ben zo dankbaar voor de boodschap van verzoening, die gebaseerd is op het Woord, die onze harten verenigt, zodat we weer één gezin kunnen vormen.

Ik was dankbaar dat Hij het weer mogelijk maakte dat ik mijn christelijke vrienden van Israël kon ontmoeten, die ik al jarenlang ken. Zij zijn trouw in hun steun aan Israël en ons Joodse Volk. De conferentie was voor Duitssprekende vrienden uit Duitsland en Zwitserland, maar ik ben dankbaar dat er ook vrienden uit andere landen aanwezig waren. Bij elkaar waren er mensen uit

12 verschillende landen. Ze kwamen uit verscheidene delen van Europa, de Verenigde Staten, Ghana, Burundi en Japan. Ze kwamen om meer van de Schrift te leren, van Israël en om elkaar te leren kennen. Ik ben dankbaar voor deze nieuwe open deur en deze kans om al onze oude vrienden te ontmoeten plus nieuwe vrienden die gekomen waren om meer te leren van de Bijbel, de geschiedenis van het Joodse Volk en het Land en het moderne Israël.

Shlomo Hizak

Het thema was **Israël – onze gemeenschappelijke bestemming**. We ervoeren geloof en broederschap in actie, we zongen Israëlische liederen in het Hebreeuws en liederen in andere talen. We luisterden naar verhalen van vrienden uit verschillende landen, hun ervaringen als vrienden van Sion, hun liefde voor de Schrift en voor het Joodse Volk. We luisterden ook naar verslagen uit Israël en andere toespraken. Het was een gezegende ervaring en ik kon verwijzen naar het Woord:

Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders ook tezamen wonen. (Psalm 133:1)

“Hineh mah tov umanaim, shevet achim gam yachad.”

Verzoening

Tijdens een bijeenkomst van de leiders van de twee landen Israël en Duitsland, spraken premier David Ben-Gurion en bondskanselier Konrad Adenauer over verzoening. Ze bereidden een overeenkomst voor die vergelijkbaar is met de ‘Wiedergutmachung’. Tussen 1952 en 2007 betaalde Duitsland 25 miljard euro aan de staat Israël en individuele overlevenden van de Holocaust, maar er is nooit betaald voor de vernietigde centra van de Joodse erfenis, begraafplaatsen, synagogen e.d.

Dit was zeker niet gemakkelijk. Ik herinner me dat toen ik nog jong was, er in Israël demonstraties tegen deze

David Ben-Gurion en bondskanselier Konrad Adenauer

overeenkomst gehouden werden, maar dank God, we zijn de herinneringen aan deze duistere periode te boven gekomen.

Bondskanselier Angela Merkel heeft op 24-25 februari 2014 Israël bezocht, ter voorbereiding van het jubeljaar, de 50^e verjaardag van de vestiging van diplomatieke betrekkingen tussen Duitsland en Israël.

Volgens een poll van de BBC World Service in 2013 beschouwt 8% van de Duitsers de Israëlische invloed op de wereld als positief en 67% als negatief. Ter vergelijking: in de Verenigde Staten ligt dit op 51% positief en 32% negatief.

Vanaf 2008 houden de Duitse en Israëlische regeringen elk jaar speciale vergaderingen, die kenmerkend zijn voor de bijzondere relatie tussen deze twee landen. Duitsland is de grootste Europese handelspartner van Israël en Israël is Duitslands tweede handelspartner buiten Europa, na de VS.

De politieke situatie in de westerse wereld is niet gunstig voor Israël. In veel landen in en buiten Europa heerst antisemitisme, Joodse centra, synagogen en begraafplaatsen worden geschonden en ontwijd en er zijn al Joden die daarbij het leven hebben verloren.

Wij Joden herinneren ons verleden, onze geschiedenis en alle pijnlijke gebeurtenissen. Onze hoop en ons gebed is dat wat in het verleden gebeurd is, nooit meer zal gebeuren.

Arabische lente

De Arabische Lente heeft niet geleid tot een roep om democratie, omdat Moslims democratie als een vreemde godsdienst beschouwen. De burgeroorlog die sinds 2011 in Syrië woedt, vormt de grootste bedreiging voor Israël. Er is een verbond tussen Hezbollah, Iran, Irak en Syrië met Iran als leider en aan de andere kant de alliantie van Al-Quida, Al-Nusra en andere radicale Sunni Islamieten, die elkaar bestrijden. Maar al deze groepen zijn tegen Israël.

Volgens de Libanese krant "Daily Star" van februari 2014 zijn er ca. 40.000 Moslims uit West-Europa, die aan beide zijden meevechten in de burgeroorlog in Syrië.

Volgens bronnen binnen de Duitse inlichtingendiensten is Hezbollah in Duitsland permanent aanwezig met 2.000 actieve terroristen, die in staat zijn aanvallen in heel Europa uit te voeren, zoals de aanval op Israëlische toeristen in Burgas in Bulgarije, in 2012.

De laatste schattingen van de burgeroorlog in Syrië laten zien dat het aantal slachtoffers na slechts 3 jaar van gevechtshandelingen 140.000 bedraagt. Dit aantal is 15 keer groter dan het aantal Syrische slachtoffers in al zijn oorlogen tegen Israël in de afgelopen 66 jaar, volgens prof. Ofra Bengio.

Israël heeft zijn ziekenhuizen opengesteld en tot maart 2014 zijn daar meer dan 1000 gewonde Syriërs behandeld. De artsen vertelden dat sommige verwondingen veel ernstiger zijn dan de verwondingen die ze bij terroristische aanvallen hadden gezien.

In de Moslimwereld is Jihad een oorlog tegen westerse ideologieën en Christenen. De Arabische Lente heeft geleid tot voortdurende vernietiging van de oudste Christelijke gemeenten: Kopten en orthodoxe Kerken in Syrië en Egypte. Het is erg moeilijk om aan bronnen te komen over slachtoffers en vernielingen.

Naar schatting zijn van 2011 tot mei 2013 duizend Christenen gedood, 300.000 zijn hun land ontvlucht en 40 kerken zijn vernietigd of beschadigd.

In Egypte, waar 10% van de bevolking Christen is, zijn vanaf oktober 2013 wel 70 kerken vernietigd, 200 eigendommen van Christenen aangevallen, 230 gedood en 2.000 gewond.

En dan hebben we het nog niet over Libië, Irak en Afrika, waar kerken zijn vernietigd, Christenen zijn gedood of werden gedwongen zich te 'bekeren' tot de Islam.

Iran steunt Hamas en het terrorisme tegen Israël. Het is hun uiteindelijke doel om Israël, het Beloofde Land, het thuisland van ons geloof, van de kaart te vegen. De Israëlische geheime dienst is op zijn hoede voor terroristische aanslagen door Al-Quida, die Israël bedreigt. Deze organisatie is zeer actief in Gaza, Syrië en Libanon en werkt samen met honderden Israëlisch-Arabische Moslimextremisten, die naar Syrië zijn vertrokken om deel te nemen aan de burgeroorlog.

Ik ben dankbaar voor de leiders van de landen die hun steun voor de Staat Israël en het Joodse volk hebben uitgedrukt. Op 20 januari 2014 heeft de Canadese premier Harper de Knesset toegesproken:

“Het is juist om Israël te steunen, want na jaren van vervolging heeft het Joodse volk een eigen thuisland verdiend en ze verdienen het om in veiligheid en vrede te wonen in dat thuisland...”

Canada vindt het betreurenswaardig dat sommigen in de internationale gemeenschap nog steeds de legitimiteit van het bestaan van de Staat Israël in twijfel trekken. Onze visie op Israëls bestaansrecht als Joodse staat is absoluut en niet voor onderhandeling vatbaar.”

Het AMI-Jerusalem centrum is een instelling zonder winstdoel. Het is onze visie om alle christenvrienden uit veel landen te vertegenwoordigen, die het Volk en het Land Israël willen zegenen en troosten. We willen altijd helpen waar de nood het hoogst is, in ziekenhuizen, voor hen die sociale hulp nodig hebben, voor individuele overlevenden van de Holocaust en we geven het Brood des Levens aan alle hongerige zielen.

Tegenwoordig is het Joodse Volk alle oprechte Bijbelgetrouwe Christenen dankbaar, die naast Israël willen staan en het land willen steunen. Het is nu tijd voor verzoening. Christenen in veel landen tonen hun steun voor de Joodse Staat. In dit grote profetische uur is Israël een bevestiging van Zijn trouw aan Zijn eeuwigdurende belofte dat het Land aan ons Joodse Volk is gegeven.

Ik ben u dankbaar, mijn vrienden en broeders, u vormt een familie die in dit werk naast mij staat, bij de visie en de roeping die op mijn hart is, om de zegen vanuit Sion te verspreiden en een brug te slaan tussen de twee gemeenschappen, die ooit één waren. Het is nu de tijd om Israël – het zaad van Abraham – ten zegen te zijn. Ik wil u danken voor uw steun voor Israël en voor het AMI-Centrum en voor al onze projecten om Sion te herbouwen. U bent deel van deze grote generatie.

Ik wil u uitnodigen om bij mij te komen in het Land Israël, en deel te nemen aan onze Study Tour. Ik ben geboren in Israël en voor mij is elke dag een nieuwe ervaring in het Land, waar ik met eigen ogen het wonder van de nieuwe geboorte van de natie mag zien, het wonder van Israël en de wederopbouw van ons thuisland, dat een bevestiging van Zijn Woord is. Samen zijn wij partners. U bent uitgenodigd voor de Study Tour van 2-16 november 2014.

Laten wij samenkomen en onze harten samenvoegen om Sion en Israël ten zegen te zijn.
Ik wens u Zijn zegen toe.

Om Sions wil,

Shlomo Hizak

Bekijk Israël door de ogen van de Bijbel

Uw gids en gastheer is Shlomo Hizak. Zijn familie emigreerde bijna 140 jaar geleden naar Israël. Ze kwamen als pioniers, met de visie om Sion te herbouwen.

Shlomo vormt een brug tussen Joden en Christenen. Hij helpt Christenen om Joden en de bron van hun geloof te begrijpen. Hij kent het land beter dan veel uitstekende gidsen. Zijn bijdrage is onvoorspelbaar en onvergetelijk!

Tijdens de rondreis neemt u deel aan een dienst in een synagoge. U krijgt les van vooraanstaande regeringsleiders en professoren die u de geschiedenis uitleggen. U leert meer over de Bijbelse feesten, Jodendom en Christendom, de Holocaust en de huidige politieke situatie in Israël.

Jeruzalem: Oude Stad, Klaagmuur, Tempelberg, Stad van David, museum Dode Zeerollen, Graftuin, Olijfberg, Yad Vashem.

Galilea: Oude stad Tiberias, Kapernaüm, Golanhoogte, Kustvlakte, Caesarea, Jaffa/Joppe, Tel Aviv, Dode Zee, Masada.

Vorig jaar namen 200 mensen uit 24 landen deel.

Israël laat een onvergetelijke indruk achter.

2-16 november 2014

prijs tweepersoons kamer: \$ 1650 (ca. € 1190 p.p.)

toeslg eenpersoons kamer: \$ 650 (ca. € 470 p.p.)

Deze prijzen zijn inclusief alle rondreizen, maaltijden, lezingen en studiemateriaal.

Deze prijzen zijn exclusief de reis naar Jeruzalem v.v.

Op het moment van schrijven is de prijs van een directe vlucht vanaf € 425 en met tussenstop vanaf € 300.

Let ook op de vertrektijden. Bij sommige goedkope vluchten kan het voorkomen dat u 's avonds laat vertrekt, zodat u pas de volgende dag in Israël aankomt, of dat uw terugreis 's morgens heel vroeg is.

De voertaal is Engels.

De folder is te vinden op:

www.bijbelcentrum.org onder Seminar Jeruzalem

Poerim en Apartheid

door Shlomo Hizak

Jeruzalem, 24 maart 2014

Geliefde vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst vanuit Jeruzalem.

Op 16 maart – dat is 14 Adar – was de dag waarop het Joodse volk wereldwijd Poerim vierde. Dit is een bijzonder feest voor ons Volk. De geschiedenis die we van jaar tot jaar gedenken is de redding van ons volk van een ramp.

In de dagen van Ahasveros – hij is de Ahasveros, die over honderd zevenentwintig gewesten van Indië tot Ethiopië regeerde – in die dagen, toen koning Ahasveros op zijn koninklijke troon in de burcht Susan zetelde... (Esther 1:1-2)

In deze geschiedenis in de Bijbel lezen we dat het in die tijd, meer dan 2,5 duizend jaar geleden, al gevaarlijk was om Jood te zijn. Onze roeping om anders te zijn, hield in dat we daar een prijs voor moesten betalen. Van veel christenen in de Moslimwereld, in Afrika, worden de kerken vernield en er gaan mensenlevens verloren omdat ze anders zijn.

In de rol van Esther 3:8 lezen we:

Toen zeide Haman tot koning Ahasveros: Er is één volk, dat verstrooid en afgezonderd leeft onder de volken in al de gewesten van uw koninkrijk, en zijn wetten verschillen van die van alle volken, maar de wetten van de koning volbrengt het niet, zodat het de koning niet betaamt het met rust te laten.

Dit is ons Joden in onze geschiedenis keer op keer overkomen, ook toen de Amalekieten tegen ons optrokken, maar van jaar tot jaar gedenken we Zijn trouw en uitredding.

Het is niet makkelijk om uitverkoren te zijn. We weten hoe christenen een prijs moesten betalen onder het communistische regime. Dit is de prijs in de huidige wereld. De toename van antisemitisme blijkt in onze tijd in veel landen: ontwijding van synagogen en begraafplaatsen en het verlies van mensenlevens in verschillende landen. In Iran zijn negen Joden totaal verdwenen, en het nieuws dat verspreid werd luidde dat ze gedood waren omdat ze naar Israël wilden om met hun familie herenigd te worden. Er is antisemitisme in Frankrijk, waar Moslims

tegen de Joden demonstreerden, Joodse gebedshuizen, begraafplaatsen ontwijdden en er werden er zelfs vermoord omdat ze anders waren.

Er zijn in onze tijd in Europa veel Joden die hun best doen om gekleed te gaan als iedereen en zelfs hun hoofd niet te bedekken, om aanvallen te vermijden.

Shlomo Hizak

Het Iraanse regime steunt terroristische activiteiten tegen Israël, ze verschepen raketten en projectielen naar Hamas in Gaza en naar Hezbollah in Libanon. Er zijn verslagen waarin we zien dat er tienduizenden van deze projectielen zijn, die het hart van ons land kunnen bereiken om hier een ramp te veroorzaken. Dit is ons thuisland, ons enige land.

Een paar dagen geleden legde Israël de grootste tunnel bloot, die ooit vanuit Gaza naar Israëlisch grondgebied was gebouwd. Voor de bouw was 500 ton cement nodig geweest. Elke dag transporteerden 400 vrachtwagens 400 ton staal, cement en andere bouwbenodigdheden van Israël naar Gaza. Alle voorraden en de elektrische energie werden vanuit Gaza geleverd. Dit is een feit.

Ons land doet dit ter wille van de vrede. We hebben offers gebracht, we hebben honderden gevangenen vrijgelaten, die terroristische aanslagen in Israël hebben gepleegd waarbij veel Israëliërs het leven hebben verloren. Dit alles heeft Israël gedaan en daarbij staan we onder druk van veel andere landen, die menen dat Israël land voor vrede moet geven en dat Jeruzalem verdeeld moet worden.

We hebben een klein landje, we bouwen het land van onze voorvaderen op en brengen het in cultuur, hoewel zij het van ons willen afnemen.

In Israël is 20% van de bevolking niet Joods. We hebben Moslims, Druzen en Christenen. De Christenen

zijn voor het merendeel Grieks-orthodox (Byzantijnse Katholieken). Zij zijn geïntegreerd in de Israëlische maatschappij en het merendeel noemt zich Israëlische Christenen. Velen willen in het Israëlische leger dienen. De Druzen, die zich sterk verbonden voelen met Israël, geloven dat ze afstammen van Jethro, de schoonvader van Mozes.

Apartheid

Ik schrijf u deze brief als Israëliër, die in het land woont. Ik ervaar elke dag als ik in dit kleine landje door de straten van Jeruzalem loop, dat er mensen zijn met verschillende culturen, maar ze beschouwen zich allemaal als onderdeel van dit land. Er zijn natuurlijk verschillen, maar ze hebben allemaal gelijke rechten, Joden en Arabieren in het land, burgers van Israël. Ze hebben allemaal actief en passief stemrecht, en niet weinig niet-Joodse burgers van het land bekleden een officiële positie als Israëliisch ambassadeur, in de regering, in de Knesset. En tegelijkertijd beschuldigt de wereld Israël van het voeren van een politiek van apartheid.

Hadassah University Hospital op Mount Scopus

Ik wil u vertellen wat er in het Hadassahziekenhuis in Israël gebeurd is. Dit ziekenhuis is genoemd naar Hadassah of Esther, zoals vermeld in het boek Esther. Via Hadassah kwam de bevrijding. Onlangs ben ik in dit ziekenhuis verpleegd. Ik was verbaasd dat artsen in Israël Arabieren en Joden zijn en de patiënten zijn ook Joden en Arabieren uit het hele land. Er waren zelfs patiënten uit veel andere landen die voor medische ingrepen hier waren gekomen. Dr. Arieh Eldad, verbonden aan het Hadassahziekenhuis, schreef het volgende verslag:

“Ik was betrokken bij het oprichten van de 'Israëliische Nationale Huidbank', die de grootste in de hele wereld is. De Nationale Huidbank heeft huid in voorraad voor dagelijks gebruik, voor tijden van oorlog en voor grote rampen. Deze huidbank is ondergebracht in het Hadassah Ein Kerem University ziekenhuis in Jeruzalem, waar ik hoofd van de

plastische chirurgie was. Uit dien hoofde kreeg ik een verzoek om huid te leveren voor een Arabische vrouw uit Gaza, die in het Soroka Ziekenhuis in Beersheva behandeld werd, nadat haar familie haar in brand had gestoken. Deze gruweldaden gebeuren doorgaans onder Arabische families als de vrouw verdacht wordt van overspel. We hebben al het nodige transplantatieweefsel voor haar behandeling geleverd. Ze werd met succes behandeld door mijn vriend en collega, prof. Lior Rosenberg en toen ze ontslagen werd, keerde ze terug naar Gaza. Ze werd uitgenodigd om regelmatig terug te komen voor controle in de polikliniek in Beersheva. Op een dag werd ze bij een grensovergang gepakt met een bomgordel. Ze was van plan zichzelf op te blazen in de polikliniek van het ziekenhuis waar de artsen haar leven hadden gered. Het schijnt dat haar familie had beloofd dat ze haar zouden vergeven, als ze dit deed.

Dit is slechts één voorbeeld van de oorlog tussen Joden en Moslims in het Land Israël. Het is geen conflict om land, het is een conflict om de beschaving, of eerder een oorlog tussen beschaving en barbarisme. Bibi (Netanyahu) snapt dit, Obama niet.

Ik heb nog nooit iets geschreven met de vraag om dit door te sturen, zodat zoveel mogelijk mensen de radicale Islam gaan begrijpen en wat ons te wachten staat als dit niet door de wereld tegengehouden wordt.”

Ik geef dit verhaal aan u door, en ik vermeld daarbij dat er duizenden Syriërs in Israël verpleegd worden als gevolg van de burgeroorlog. Er komen elke dag meer Syriërs. De wereld weet niet dat ons kleine landje zijn burens helpt, die in ellende verwickeld zijn. Ondanks onze economische druk helpt ons land veel ontwikkelingslanden.

Ik ben dankbaar dat ik dit werk begonnen ben met een visie in mijn hart, om Israël en de volken ten zegen te zijn.

Ik ben zeer dankbaar voor al uw hulp, die mij in staat stelt om het Hadassahziekenhuis te helpen. Ik geloof dat we in staat zullen zijn om dit ziekenhuis de benodigde \$ 42.000 USD te schenken (ca. € 30.425).

Ik dank u voor uw steun en uw gebeden. Wij werken samen.

De uwe om Sions wil,

Shlomo Hizak

Onderhandelen over het conflict in het Midden-Oosten

door Dr. Meron Medzini

Palestijnen kunnen het bestaan van de Staat Israël niet erkennen

Israël kan niet terug naar de grenzen van vóór 1967

17 maart 2014

Een brief uit Jeruzalem

Al meer dan een jaar doet de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken John Kerry zijn uiterste best om zijn belofte waar te maken om binnen het jaar een resolutie vast te stellen over het Israëlisch-Palestijnse conflict. Voor dat doel heeft hij Israëlische en Palestijnse onderhandelaars vastgelegd voor een serie discussies over de hoofdlijnen van het conflict.

Maar er zijn praktisch geen vorderingen gemaakt bij de onderhandelingen, die nu tussen de twee partijen en de Verenigde Staten gevoerd worden, in plaats van tussen de twee landen onderling.

Wat zijn de uitgangspunten van de partijen en waarom is het bijna onmogelijk gebleken om enige vorderingen te maken bij de oplossing van de problemen? Israël wil vrede en normalisatie van de betrekkingen,

erkenning van Israël als een Joodse Staat, geen terugkeer naar de grenzen van 1967, geen massale terugkeer van Palestijnse vluchtelingen naar Israël, geen verdeeld Jeruzalem, een langjarige gedemilitariseerde Palestijnse staat met strenge veiligheidseisen, drie of vier blokken waar nederzettingen achterblijven in Israël in ruil voor een gebiedsruil en de beëindiging van het conflict, wat inhoudt dat er na het bereiken van een overeenkomst van beide kanten geen nieuwe eisen meer gesteld kunnen worden.

In de afgelopen weken is er veel aandacht besteed aan de eis van premier Netanyahu, dat Israël erkend zal worden als de Staat voor het Joodse Volk en die Staat zal de rech-

ten van haar minderheden garanderen. Onder normalisatie verstaat Israël volledige diplomatieke betrekkingen, politieke, economische en culturele banden, delen van watervoorraden en bovenal het scheppen van vertrouwen.

De Palestijnen eisen vooraf de Israëlische instemming met het terugtrekken van het leger naar de grenzen van 1967 (mogelijk met gebiedsruil), de uitvoering van het recht van terugkeer van Palestijnse vluchtelingen op basis van resolutie 194 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 11 december 1948, het einde aan de Joodse nederzettingen in de betwiste gebieden, het creëren van een onafhankelijke Palestijnse staat in Gaza en de Westelijk Jordanoever met zijn hoofdstad in Oost-Jeruzalem, waardoor deze stad dus praktisch verdeeld wordt.

Ze negeren de eis om Israël als Joodse Staat te erkennen en ze zeggen dat dit niet nodig is omdat dit in het verleden al is gebeurd. Bovendien

zou de positie van de Israëlische Arabieren in gevaar gebracht worden en de mogelijkheid van terugkeer van Palestijnse vluchtelingen naar wat nu Israël is, zou voor altijd geblokkeerd zijn. Verder verwerpen ze de gedachte van 'geen nieuwe eisen in de toekomst'.

Het is duidelijk dat de kloof enorm groot is en de kans om die te overbruggen is uiterst klein. Het kostte minister Kerry bijna een jaar om te beseffen dat een gekunstelde oplossing van een aanhoudend conflict niet gaat werken en daarom stelt hij voor dat de Verenigde Staten een lijst opstelt met de hoofdpunten, als basis voor verdere onderhandelingen, de zogenaamde taakomschrij-

De Israëlische premier Benjamin Netanyahu, de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken John Kerry en PLO voorzitter Mahmoud Abbas

ving. Het geschilpunt is nu de taakomschrijving, omdat beide partijen vrezen dat deze uiteindelijk de basis van een door Amerika opgedrongen akkoord zal worden.

Netanyahu heeft deze voorgestelde taakomschrijving al een Amerikaans document genoemd, dat niet bindend is voor Israël. De Palestijnen zijn bang dat het een pro-Israëliisch document wordt, dat hen in een veel zwakkere onderhandelingspositie achterlaat als ze het afwijzen. Ondertussen houden ze voet bij stuk, dat ze Israël nooit als Joodse Staat zullen erkennen.

Om de achtergrond van het Israëlisch-Palestijnse conflict te kunnen begrijpen, moeten we weten dat er veel factoren meespelen, waaronder territoriale (grenzen), historische, godsdienstige, economische, psychologische, politieke, etnische en culturele factoren. Zou het conflict uitsluitend over het territorium gaan, dan zou het allang opgelost kunnen zijn. Maar men moet begrijpen dat er ook diepgewortelde emoties en historische geschiedenissen meespelen.

De beste verklaring voor de impasse werd jaren geleden verklaard door de vooraanstaande geleerde en kenner van de Arabische en de Moslimwereld, professor Bernard Lewis. In zijn vele publicaties schetst hij het beeld van een ware Moslimgelovige, voor wie de Islam een overwinnende en zegevierende godsdienst was, wiens rijk, cultuur en beschaving verspreid was over de hele Middellandse Zee, Noord-Afrika, het Midden-Oosten en Zuid-Europa, van de Atlantische Oceaan tot de Indische Oceaan.

Maar later onderging dit rijk een enorme crisis, die veroorzaakt werd door Europees kolonialisme. Lewis schreef dat “Moslimsuperioriteit niet langer bestond en dat de Islamitische beschaving onherroepelijk overgenomen was door het Westen... het Westen is nooit helemaal vergeven dat ze de orde in het heelal hebben verstoord.”

Israël werd beschouwd als een bruggenhoofd dat door de Europeanen is gevestigd, met steun van Amerika en dus is het een constante herinnering aan hun onderwerping aan het Westen.

De Israëlische militaire bekwaamheid en hun economische en technologische superioriteit werden door de Arabieren gezien als nog een teken dat ze niet opgewassen zijn tegen de dreiging vanuit het Westen. Israël wordt gezien als een monument van hun onbekwaamheid, onderlinge verdeeldheid en hun onmacht om het hoofd te bieden aan de krachten van de vernieuwing.

Het is geen wonder dat ze de legitimiteit van Israël en de eis dat Israël een normaal onderdeel van het Midden-Oosten wordt, niet kunnen erkennen. Voor hen is Israël nog steeds een vreemd, buitenlands en onnatuurlijk element

in hun midden. Het voortbestaan van Israël toont alleen maar hun onmacht aan. Voor hen is Israël een machtige, agressieve en bedreigende staat. Een bekende Arabische journalist en intellectueel Rami Khouri vatte dit het best samen: “Voor de Arabieren is vrede sluiten met Israël gelijk aan zich neerleggen bij hun historische nederlaag. De verwachting van genormaliseerde betrekkingen met Israël komt overeen met van hen vragen dat ze hun rampspoed niet alleen accepteren, maar dat ze ervan genieten.”

Wat kan er bereikt worden, als u al deze diepe sentimenten beschouwt? Het antwoord is niet te kiezen voor een overhaaste allesomvattende vrede die deze religieuze-emotionele-historische en psychologische verdeeldheid zou moeten oplossen, maar proberen de spanningen te verminderen, maatregelen nemen die het vertrouwen versterken, kleine bruggetjes slaan en het bevorderen van man-tot-man diplomatie in plaats van onderhandelingen van regering-tot-regering. Israël is altijd bevreesd voor zijn veiligheid, vooral met het oog op de voortdurende slachting in Syrië, de onrust in Irak, de spanningen tussen Soennieten en Sjiïeten, de constante opschudding in de Arabische wereld die bekend staat als de Arabische Lente en die nu is omgeslagen in de Arabische Winter. Hamas en Hezbollah weigeren met Israël te onderhandelen, wat de situatie nog ingewikkelder maakt. Ze worden allebei gesteund en bewapend door Iran, dat zelfs het bestaansrecht van Israël als onafhankelijke politieke staat ontkent.

De huidige crisis houdt in dat het op dit moment niet mogelijk is oplossingen te ‘ontwerpen’. De Israëli’s en de Palestijnen zouden onderzoek kunnen doen naar de situatie die meer dan twintig jaar tussen China en Taiwan heeft bestaan. Er is geen vreedzame oplossing om Taiwan bij het vasteland aan te sluiten, dus hebben ze besloten om een overzeese relatie te accepteren, die inhoudt dat ze nauwe economische, wetenschappelijke, handels- en toeristische betrekkingen onderhouden. Op die manier vermijden ze de onderhandeling over het eigenlijke onderwerp van soevereiniteit en legitimiteit.

Op dit moment is het zo goed als onmogelijk om toenadering tussen deze twee ideologieën en partijen te zien en in plaats van hen onder druk te zetten om verplichtingen aan te gaan waarvan ze weten dat ze zich daar niet aan kunnen houden, zou het beter zijn om kleine stapjes vooruit te zoeken, die makkelijker bereikt kunnen worden ten behoeve van veiligheidsmaatregelen, open grenzen, betere handelsbetrekkingen en investeringen en onderwijs.

Misschien is zelfs een gezamenlijke Israëlisch-Palestijnse poging mogelijk om verlichting te brengen in de benarde toestand van vluchtelingen uit Syrië, waarvan velen Palestijns zijn. Dit doet in geen enkel opzicht afbreuk aan de dappere pogingen van de onvermoeibare minister. Hij zou echter aangespoord moeten worden om haalbare re-

sultaten na te streven en niet te proberen alle belangrijke zaken tegelijk te behandelen.

De spanningen tussen het Jodendom en de Islam begonnen al bijna bij het ontwaken van de Islam in de vijfde eeuw. Het Arabisch-Israëliësch conflict duurt nu al meer dan 120 jaar en het Israëliësch-Palestijnse conflict bestaat bijna 70 jaar. Het kan niet opgelost worden door beide zijden onder schot te houden. Wat de Israëliërs tegenstaat, zijn bepaalde uitspraken van minister Kerry over de toekomst van Israël voor het geval er geen doorbraak wordt bereikt. Hij vreest voor de toekomst van de Israëliësch democratie, haar karakter als Joods-democratische staat in verband met het demografische probleem en de mogelijkheid dat Israël een apartheidstaat wordt. Hij waarschuwt Israël voor grimmige politieke en economische consequenties, internationale isolatie, boycot, terugtrekken van investeringen en sancties. Geen van deze voorspellingen wordt op de Palestijnen toegepast.

Als hij deze dreigingen doorzet, begrijpt hij niet wat het Israëliësch volk voortstuwt, dat tegenslag hen in tijden van nationale crisis samenbindt, dat ze bereid zijn bepaalde gemakken op te geven ten einde hun veiligheid te verzekeren en zelfs hun overleven in een wereld die weer in tweeën of drieën verdeeld is, met China als belangrijke nieuwe speler in het Midden-Oosten. Hij zou daarom zijn verwach-

tingen naar beneden moeten bijstellen en proberen het haalbare te bereiken en dat zal nog een hele kluit zijn.

Gegeven de huidige staat van internationale betrekkingen, de crisis over de Krim en de toekomst van Oekraïne, groeiende spanningen in Azië, voortdurende inspanningen van Iran om een kernmogenheid te worden en de schijnbare machteloosheid van het Westen om dat te verhinderen, toenemende Russische imperialistische eisen, de achteruitgang van de Verenigde Staten als grootmacht, dit alles leidt ertoe dat sommige Israëliërs zich afvragen of ze erop kunnen vertrouwen dat Amerika zijn bondgenoten zal helpen in tijden van gevaar.

Ze vragen zich af of de Amerikaanse beloften en garanties waarde hebben en de tand des tijds kunnen weerstaan. Dit betekent niet dat Israël de zaak voor altijd wil uitstellen. Het betekent dat in geval van realistische en praktische oplossingen, die haalbaar zijn en Israëls veiligheid niet in gevaar brengen, Israël niet alleen bereid is om te luisteren, maar ook om nieuwe maatregelen te nemen, waaronder zelfs wel eenzijdige stappen.

Dr. Meron Medzini is gastdocent politieke wetenschappen aan de Rothberg International School van de Hebrew University.

The image shows a screenshot of an 'euro-acceptgiro' form. At the top left, it says 'euro-acceptgiro' and 'over te schrijven/te storten'. Below this are fields for the amount in euros and cents, with a '+' sign between them. To the right is a field for 'handtekening'. Below the amount fields is a field for 'van bankrekening'. On the left side, there are fields for 'van/door', 'naam', 'adres', and 'plaats'. In the center of the form, there is a large message: 'U begrijpt dat uw gift van harte welkom is, ook als we geen acceptgiro bijvoegen.' At the bottom left, it says 'op rekening van NL16INGB0003199277 Bijbelstudie/onderz te Jerusalem Toutenburg 157, 3328 WN Dordrecht'. At the bottom right, it says 'formulier met blauwe of zwarte inkt invullen' and '© Acceptgiro B.V.'.

st. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek te Jerusalem

Postbus 386
3860 AJ NIJKERK
Tel. 033-2459528
info@bijbelcentrum.org
www.bijbelcentrum.org

ING Bank 31 99 2 77 t.n.v.
"Bijbelstudie/Onderz"
te Dordrecht
IBAN: NL 16INGB0003199277
BIC: INGBNL2A

Israel: PO Box 8017, Jerusalem 91080
tel. 00 972 2 6312 800
fax 00 972 2 5638 426
jerusalem@amijerusalemcenter.org